

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Vi har for meget læst

Citation: Drachmann, Holger: "Vi har for meget læst", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 417. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann05tom-shoot-workid57255/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og Børnene, de, som vi har og faar,
Dem vil vi dog se i lidt bedre Kaar:
Og derfor er det, vi søger
At skaffe os Blade og Bager.

Det er ej den Føde, som finder Vej
Til finere Møder og Gæster,
Men et er sikkert: vi sluger ej
Som forhen de „røde“ Romaner:
De Revolutioner med Mord og Brand,
De ligger ej længer for vor Forstand:
Vi omstyrter dog ikke Troner,
Vi danner „Associationer“.

Vi maler ej Fanden paa Væggen mer',
Vi bruger vor Bogtrykkersværte
Med større Omsigt og bedre Manér —
Præcis som de fine os lærte;
Vi høvler og limer og synger en Sang,
Og gaar vi fra Teksten imellem en Gang:
Nuvel, der er meget, som rester —
Først bliver man Svend, og saa Mester.

Vi har for meget læst.

Ja det er vist: vi har for meget læst,
Og hvad vi læste, har vi slet fordøjet;
Paa Stumperne har vi til Blærer blæst
Os op, — og se, vor Viden den var løjet.

Utroligt slider vi med Lod og Snorer
For at faa Livets Urværk til at gaa;
Vi regner ud, vi bytter om Faktorer,
Og — saa gaar Uret dog med ét i Staa.

Vi har vor Hjerne ødt, vi mangler Blod,
Og dog vil vi med Blod vor Fremtid købe!
Du Folkets Aand, vær kun ved trøstigt Mod:
Dig er det, som skal Fremtidsslægten døbe.

Det er din Sejghed, sunde Sans og Styrke,
Som ej omkuld for Fraser bliver blæst:
Det er *din* Gud, som vore Børn skal dyrke;
Vi visner bort, — vi har for meget læst.